

Sygn. akt VIII U 754/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SO Grażyna Łazowska	

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2022 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy P. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania P. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 30 czerwca 2022r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 czerwca 2022r.

(-) Sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 754/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 czerwca 2022r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu P. J. prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach o rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż decyzją z 26 listopada 2014r. została już ubezpieczonemu przyznana emerytura górnicza, brak zatem możliwości ponownego ustalenia prawa do emerytury górniczej na podstawie tej samej ustawy.

Od decyzji odwołał się ubezpieczony domagając się ponownego przyznania prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach o rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ukończył 50 lat i przepracował co najmniej 30 miesięcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony P. J. (...) ukończył wiek 50 lat.

Decyzją z 26 listopada 2014r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek na podstawie art. 50e ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, od 8 listopada 2014r.

W dniu 3 czerwca 2022r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do nowej emerytury i w rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję omówioną na wstępie.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Odwołujący spełnia warunki stażowe do nabycia emerytury górniczej, zgodnie z art. 50a ustawy emerytalnej, wykazał bowiem 2 lata i 11 miesięcy pracy górniczej i dodatkowo 22 lata i 1 miesiąc pracy górniczej liczonej w wymiarze półtorakrotnym, tj. łącznie ponad 25 lat pracy górniczej.

/dowód z: akt ZUS – okoliczności bezsporne /

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

odwołanie ubezpieczonego P. J. zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie, wobec sprecyzowania roszczenia w odwołaniu, spór sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do kolejnej emerytury górniczej, a to na podstawie art. 50a ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2022r., poz. 504, ze zm.) w związku

z ukończeniem 50 roku życia w sytuacji, gdy wcześniej zostało mu ustalone prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy – emerytura górnicza bez względu na wiek. Ubezpieczony domagał się bowiem przyznania kolejnej emerytury górniczej, gdyż pozwalałoby mu to - przy legitymowaniu się co najmniej 30 - letnim okresem ubezpieczenia po przyznaniu pierwszej emerytury - na przeliczenie świadczenia od nowej kwoty bazowej w zakresie części socjalnej (24%), zgodnie z art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z ust. 2 tegoż przepisu, wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej

i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

W uzasadnieniu do wyroku z 5 marca 2013r. sygn. akt III AUa 1117/12 Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, że przewidziana w art. 50a ustawy emerytalnej górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 ustawy

emerytalnej – pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie.

Analizowane przez Sąd Apelacyjny przesłanki nabycia emerytury górniczej odnosiły się do dwóch ustępów tego samego przepisu tj. art. 50a ust. 1 i 2 ustawy emerytalno – rentowej. Tym samym Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, iż emerytura górnicza przewidziana na podstawie art. 50a ust. 1 jest świadczeniem tożsamym rodzajowo z emeryturą górniczą przewidzianą w art. 50a ust. 2, oba te przepisy regulują bowiem nabycie prawa do emerytury górniczej po ukończeniu wymaganego wieku, tj. 55 i 50 lat życia.

W tym samym uzasadnieniu Sąd Apelacyjny w Katowicach zaznaczył, że ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – wśród rodzajów emerytur górniczych rozróżnia emeryturę górniczą bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, w przypadku wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez co najmniej 25 lat przyznawaną na podstawie jej art. 50e ust. 1 ustawy oraz przewidzianą w art. 50a ustawy emeryturę górniczą w obniżonym wieku 55 lub 50 lat, przy 10 lub 15-letnim okresie pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w ogólnym okresie ubezpieczenia górnika (20/25 lat).

Zatem są to dwa różne świadczenia.

Sąd podziela również stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2014r. sygn. I UK 169/14 (LEX nr 1642866), że obecny art. 50e ustawy emerytalnej, będący odpowiednikiem dawnego art. 48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a ustawy układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25 - letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z 1 kwietnia 2014r., w sprawie I UK 366/13 (LEX nr 1455428).

Przepisy te różnią się zatem w zakresie koniecznych przesłanek zarówno okresami wymaganej pracy górniczej: art. 50a ust. 1 i 2 ustawy wymaga legitymowania się odpowiednio okresem 20 i 25 pracy górniczej i równorzędnej, w tym okresem odpowiednio 10 i 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, art. 50e ust. 1 wymaga wykazania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z uwzględnieniem ust. 2.), jak też różnią się co do przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku w art. 50a ust. 1 i 2 i jej braku w art. 50e ust. 1.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego sprawy wynika, że ubezpieczony posiada wymagany w art. 50a ust. 2 ustawy 25 – letni okres pracy górniczej, w tym konieczny okres pracy górniczej z art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej, ukończył wiek emerytalny 50 lat, a nadto nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, a więc spełnił wszystkie konieczne przesłanki z art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej uzasadniające przyznanie mu prawa do emerytury górniczej z tej nowej podstawy prawnej.

W konsekwencji powyższego Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 1 czerwca 2022r., czyli od miesiąca zgłoszenia wniosku.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska